

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců JUDr. Hany Zemanové a Mgr. Jiřího Novotného ve věci

oprávněné: **T-Mobile Czech Republic a.s.**, IČO 64949681,
sídlem Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha,
zastoupená advokátkou Mgr. Lenkou Heřmánkovou,
sídlem Jankovcova 1518/2, 170 00 Praha

proti
povinné: [REDACTED] narozená dne [REDACTED],
bytem [REDACTED]

pro pohledávku v částce 1 845 Kč s příslušenstvím, pro náklady oprávněného v exekučním řízení a náklady exekuce

o odvolání povinné proti usnesení soudního exekutora JUDr. Miloslava Zwiefelhofera, Exekutorský úřad Praha 3, ze dne 8. 5. 2023, č. j. [REDACTED]

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora se ve výroku II dotčeném odvoláním povinné mění tak, že se povinné povinnost uhradit oprávněné náklady řízení nestanoví.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl soudní exekutor za podmínek ust. § 55 odst. 8 exek. řádu o zastavení exekuce vedené proti povinné na základě vykonatelného rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu - odboru pro severomoravskou oblast č. j. [REDACTED] ze dne 13. 5. 2014 pro pohledávku v částce 1 845 Kč s příslušenstvím, pro náklady oprávněné v exekučním řízení a náklady exekuce, neboť po dobu posledních šesti let nedošlo k vymožení ani části pohledávky a oprávněná nesložila zálohu na náklady dalšího vedení exekuce (výrok I). Povinné uložil povinnost uhradit oprávněné na náhradě nákladů řízení částku 484 Kč se zdůvodněním, že oprávněná se při nařízení exekuce ani v jejím průběhu nedopustila žádného procesního zavinění ve smyslu ust. § 89 exek. řádu, když exekuční návrh podala po právu, neboť pro nařízení exekuce byly splněny všechny zákonné předpoklady (výrok II). Dále konstatoval, že se náklady exekuce určují ve výši 7 865 Kč, že záloha na další vedení exekuce nebyla složena, a proto jeho nárok na náklady exekuce právní mocí tohoto usnesení zaniká (výrok III).

Povinná napadla usnesení soudního exekutora v zákonné lhůtě odvoláním. Namítala, že z ust. § 55 odst. 13 exek. řádu věty první je dále zřejmé, že náklady exekuce při jejím zastavení podle ust. § 55 odst. 7, 8, 10 nebo 11 exek. řádu mohou být zaplacený pouze a jedině ze složené zálohy na náklady exekuce (ust. § 90 odst. 3 exek. řádu) nebo ze zálohy na další vedení exekuce uložené podle ust. § 55 odst. 8 exek. řádu. Přesahuje-li výše nákladů exekuce výši složené zálohy (záloh), právo soudního exekutora na náhradu nákladů exekuce v této přesahující části zaniká. To mimo jiné znamená, že exekutor sám sobě na náhradu nákladů exekuce může v usnesení o zastavení exekuce podle ust. § 55

odst. 7 až 13 exek. řádu přiznat maximálně částku ve výši skutečně složené zálohy (záloh). Nebylo-li na záloze zaplacen nic (třeba proto, že oprávněný žádnou zálohu nesložil, protože byl od zálohy zproštěn nebo třeba i ignoroval výzvu exekutora k zaplacení zálohy na další trvání exekuce), exekutor nebude mít právo na náhradu nákladů exekuce. Ze smyslu ust. § 55 odst. 13 exek. řádu též plyne, že mezi oprávněným a povinným bude při zastavení exekuce postupem podle ust. § 55 odst. 7 až 13 exek. řádu v zásadě rozhodnuto tak, že vůči sobě nemají právo na náhradu nákladů exekuce. Nemá totiž význam ve vztahu k povinnému vyrobiť další nevykonatelný exekuční titul. Podle povinné je ze shora uvedeného zřejmé, že jí nelze uložit náhradu nákladů oprávněné. Zastavení tzv. marných exekucí je svébytným důvodem zastavení exekuce, které jsou vedeny bezúspěšně pro nepřiměřeně dlouhou dobu, a nelze tak aplikovat pravidlo o procesním zavinění zastavení exekuce. Takový postup by byl v rozporu s právní úpravou tzv. marných exekucí, neboť by generoval další exekuční titul, který by byl zcela zřejmě nevykonatelný a bezúspěšný jako tomu bylo v předmětné (marné) exekuci.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně včetně předcházejícího řízení (ust. § 212, § 212a o. s. ř.) a aniž za podmínek ust. § 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř. nařizoval jednání, dospěl k závěru, že odvolání povinné je důvodné.

V řešeném případě byla exekuce proti povinné zastavena výrokem I, který nabyl právní moci, podle ust. § 55 odst. 7, 8 exek. řádu z důvodu, že v průběhu posledních šesti let trvání exekuce nedošlo k vymožení ani části pohledávky po povinné a oprávněná nesložila zálohu na náklady dalšího vedení exekuce. Pro takový důvod zastavení exekuce ust. § 55 exek. řádu žádnou speciální úpravu pro rozhodování o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem neobsahuje a je proto třeba vyjít z obecné úpravy ust. § 89 exek. řádu, podle něž dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady účastníků ten z nich, který zastavení zavinil. V daném případě se soudní exekutor zcela nadbytečně zabýval otázkou, zda oprávněná při podání exekučního návrhu dodržela potřebnou obezřetnost a uvážlivost a nezahájila předem zjevně neúspěšnou exekuci, neboť důvodem zastavení exekuce v řešeném případě není nemajetnost povinné, ale nesložení zálohy na další vedení exekuce oprávněnou. Oprávněná tím, že nezaplatila zálohu na náklady dalšího pokračování exekuce, dala najevo, že je srozuměna s tím, že v dalším průběhu exekuce již nebude vymožena ani náhrada jejích nákladů řízení. Povinné lze přisvědčit, že dosavadní průběh exekuce i smysl a důvod jejího zastavení vyplývající z ust. § 55 odst. 7, 8 exek. řádu svědčí pro závěr, že nemá význam ve vztahu k ní vydat další nevykonatelný exekuční titul.

Z vyložených důvodů přistoupil odvolací soud za podmínek ust. § 220 o. s. ř. ke změně napadeného rozhodnutí ve výroku II o náhradě nákladů řízení mezi účastníky a rozhodl, že se povinné povinnost uhradit oprávněné náklady řízení nestanoví.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 ve spojení s ust. § 146 odst. 2 věta první o. s. ř. Povinná byla v odvolacím řízení procesně úspěšná, a proto jí svědčí nárok na náhradu nákladů řízení. Protože však povinné v odvolacím řízení žádné náklady nevznikly, bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů odvolacího řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Plzeň 31. srpna 2023

JUDr. Marta Havlová v. r.
předsedkyně senátu